

13.832/30 fu
XXX
SOLATA EMBLEMATICA,
ipsò Die Exequiarum
ad Domum Luctus, & Ædem Sacram,
publicè affixa.

FATALIS ECLIPSIS,
Mirò & stupendo omine visa:
id est:

Insuperatus

Magnæ quondam Expectationis Puelluli,

JEREMIÆ POMARII,

Maximè Reverendi, Excellentissimiq; VIRI

DN. SAMVELIS POMARII,

S.S. Theol: Doct: & P.P. celeberrimi,

Gymnasii Stat. Evang. Moderatoris ac Directoris Supremi,

Filioli jam desideratissimi,

dum evocante cælò, ex tempestuoso Hungariæ

Pomario, æterno transcriberetur Paradiso, ut ca-

sum tristitiæ, lætitiæ ortu pensaret,

occasus,

à tristi & luctuosa Svada, i.e. Classe Oratoriæ,

A. 1672. d. 25. Augusti,

deploratus.

LEUTSCHOVIA,

Typis SAMUELIS BREWER.

AD hoc ergo, illustrissime siderum Imperator, publice
mundi oculo, Sol, radiantem vultum fatali obvelaveras syrmate,
(Eclipsis Solaris magna d. 22. Augusti à 5. 10. proximè antegressa,
mortem Filioli) ut tragicum hunc & omnibus luctuosissimum casum,
futurorum veluti prasagus lamentorum atrocius & funestius desleres? ad
hoc novò sanè & stupendò miraculò ante occasum occidisti, cælò nubila, orbi
luctus & squalorem imperasti, ut insperata huic & nimium dolorosa pralu-
deres Tragœdia? Prævidisti videlicet non incautè nobis peracerbam, Pa-
rentibus luctuosissimam, omnibus deplorandam blandissimæ sobolis jactu-
ram, atq; sic futuri impatiens doloris planctus & lamenta tibi ipsi indixisti;
& ut liberius oborto indulgeres mœrori, in faciem ardenti trabeatam splen-
dore, squalentes umbras, & plusquam Cimmerias induxisti tenebras. At
non hanc meruit sortem, ô invida semper rerum humanarum felicitati for-
tuna! Amor pius Pomarius; ut dum festos Natalis sue Diei prapararet
plausus, (20. Augusti, dies Samuelis,) feralis dolor in media irrumperet
gaudia, dum Pannonicas fatalibus confligens cum periculis peteret Terras,
debitum Cælo plantaturus Pomarium, Tu ejus insidias strueres felicitati.
Sed en favissimâ fâti inclementiâ, dum alienos plantat sîrculos, suû amittit,
dum illos rigat, hic emarcescit, dum illos erigit, hic fatali sorte corrui. Non
hûc tenella hac plantula meruit furorẽ, ut quæ præcipuû fuit Tanto Parenti,
tot exercito casibus, deliciû, mœrenti solatiû, turbato quies, publicis exacer-
bato doloribus voluptas propagandi stemmatis spes, immiti Parca violentiâ
eriperetur. Non eam (ô crudelis nimium in mortales Fortuna!) illa de Teu-
tonie & Ungaria concitaverat expectationem, ut ei vix infantilibus evo-
lute fasciis, faces Libitina præferres, & pro cumulo honorum, feralem tu-
mulum praparares. O ergo fatale sidus! quod ubi publicè universò orbi illu-
luxit, fatalem hunc casum flebiliter luxit. O inevitabile mortis jugum,
quod tenellis etiam viribus inclementer imponitur. Sed satis jam datum
est lacrymis. Suspice interim, VENERANDE POMARI, suprema nostræ
gloria, suspice inquam occidente oculorum sidere, oriens ad omnium latiti-
Natale Sidus. Successit quidem fatali nuper Eclipsi, lamentabilis sobolis
Tuae Eclipsis, at nunc occasum latus excipiet ortus, nunc jam contristata, ne-
scio quò fatò, redux triumphabit letitia, jam Tibi sequens festiva Diei an-
rora revehet gaudia, quæ medios irrumperens dolores eos leniet, & acer-
ba fata dulcorabit.

" Régi nyomatványok, Lőcse, evang. : "
/314.16.j./

S Pargebat rad
Cynthia,
Jamque cito Ph
Quando ro
Mirum! quæ re
Illius occul
Expectant anin
Et secum ta
Dumque stupen
Dum Theti
Mox Lachesis fe
In casus etia
Finierat, viridem
Tellurem lap
scilicet hæc Tua
Occasus, qui
casus! ô fors g
O Genitor fo
Quid faciat Svada
Si plaudas, g
Tu Pannonico
Certa cui vari
ompenfa Thalan
Defectum effe
Bruma vireant
Dum furit int

syn. 13.832 / 31

S Pargebat radios Augustò mense coruscos
Cynthia, dùm fratris lenta fatigat equos.
Jamque cito Phœbi pressit remone quadrigas.
Quando rotas Ponti præcipitabat aquis.
Mirum! quæ remicat Titanis lumine lampas,
Illius occuluit lumine opaca jubar.
Expectant animò dubii discrimina cives,
Et secum tacitè quisque futura timet.
Dumque stupent cuncti, dum bigam Delia ducit,
Dum Thetidis Phœbus fonte redire timet,
Mox Lachesis secum, & nobis sunt pectore vires,
In casus etiam dextera nostra valet:
Inierat, viridemque revulsit ab arbore ramum,
Tellurem lapsu qui graviore petit.
cilicet hæc Tua sunt, JEREMIA, fata, Tuusque
Occasus, qui Te fert super astra Poli.
casus! ô fors gemebundo adversa Parenti!
O Genitor soboli fata secunda Tuæ!
quid faciat Svada? heu! miscentur Tristia Lætis,
Si plaudas, gaudet, si lacrymère, gemit.
Tu Pannonicò, POMARI, exercite casu,
Certa cui variâ pectora sorte vigent:
ompenfa Thalami Phœbeo munere damna,
Defectum effectum pende repende Tuo.
Bruma vireant pulsi viridaria Phœbi,
Dum furit interitus sorte sit introitus.

A2

Poma-

" Régi nyomatatványok, Lőcse, evang. : "
/314.ig.j./

3

Pomarium Eclipsatum;

hoc est

Post densissimas & atro velamine Orbi Solari inductas:

tenebras in Inclita, Nobili & celeberrima familia

VIRI MAX: REVER: AMPLIS: atq; EXCELLENTISSIMI:

D. SAMUELIS POMARII

insperatò exorta gravissima & profundissima
piorum animorum obscuratio:

ubi

ob tristissimum & nimis maturum, magnæ spei atque

expectationis puelluli,

JEREMIAE POMARII

occasum, omnia gravissimo

conficiebantur luctu,

à Parnasso tantæ atrocitatis conscio

decantatum.

Æ Strivas Phæbus dùm sensim deserit oras,
Virgineosq; fugit vultus, pandamq; bilancem:
Scandit; Eleusis adhuc flavis ornata capillis
Falce resecta jacet, tectis vel conditur albis:
Exilit hinc pariter Nympharum lata caterva,
Et lati plausus jactant pia signa Napeæ:
Omnia dùm fervent, dùm latus frugibus instat:
Autumnus: jactant factos pomaria fructus;
Horrida tempestas tantos turbavit honores,
Deliciasq; soli, patriaq; invidit amor:
En dùm cuncta statu proprio secura videntur:
Dùm quivis gaudet maturos carpere fructus;
Occulit Phæbus vultum radiosq; micantes
Occiduus: mutè, stupeant quæ fata, loquatur:
Ambiguo dùm quisq; animò miranda volutat,
Heu oriente die clarum decus occidit hortis:

" Régi nyomatvényok, Lőcse, evang. : "
/314.ig.j./

Scili-

Scilicet
Illa tri
Tempo
Hic ubi
Hortus
Multip
Teuton
Fecerat
Delicia
Stemma
O trux
Quis Te
Pulcher
Quis Ti
Qua nan
Unum ha
Vix eten
Incepit;
Lataq; Ph
Aures na
Surgebatq;
Parvus ex
Ventura,
Una fuit
Scilicet han
Ut tenera
Quo pia se
Inclita deli
At tu clari
Efferat dūm
Passica dūm
Omnia quan
Parcite deli
Non perit

13.832 / 31

Scilicet illa ferox dominatrix Parca, furensq;
illa triumphales, quæ colligit invida lauros,
Tempora circumdant tristes dum mæsta cupressio,
Hic ubi Fragarios inter preciosior hortos
Hortus Pomari cælo refovente virescit,
Multiplicata fuit Pomus felicior ipso
Teuonia fructu; nam dulcis mascula proles,
Fecerat in miseris felicem mente Parentem,
Delicia fuerat, mæsti solamen amoris,
Stemmatûs inq; hoc spes, sed fato concidit, hæc spes.
O trux invidaq; humana Libitina saluti!
Quis Te, Parca, furor? quæ Te exstimulavit Erinnyes?
Pulcher ut occideret Jeremias falce feroci,
Quis Tibi nunc sensus, Mater turbata, Parensq;
Qua nam Pannonica mens est in limine terra?
Unum hic solamen fuerat, nunc occidit unum,
Vix etenim vesi cælo & vitalibus auris
Incepit; Spes magna sacris surgebat Alumnis,
Lataq; Phœbea plaudabant culmina Cyrrha,
Aurea nam teneros ornabat gratia vultus,
Surgebatq; novum cunctis mirabile sidus.
Parvus erat, sed magna loquens, virtute Parentes
Venturâ, vulgus suos hilaravit Amicos:
Una fuit requies curarum, corrui una,
Scilicet hanc Lachesis legem rapidissima servat,
Ut teneram rapiat prolem, simul atq; senectam;
Quo pia secretis seclorum condita fatis
Inclita deliteat virtus venturaq; fama,
At tu clarorum tristissima biga Parentum,
Efferâ diem misera perpendis tempora vita,
Passica dum terrent animos Martisq; tumultus,
Omnia quando suâ minitantur mole ruinam,
Parcite delicias deslere, & parcite luctu:
Non perit Natus qui cæli vivit in arcæ.

" Régi nyomatavényok, Lőcse, evang. : "
/314.ig.j./

Jerem.

JEREMIAS POMARIUS

Ἀνάχαρμνα.

Arui, amor spei meis.

Quo sua jactat ovans Pomonæ munera turba,
Fragaria quando sede vireta cadunt.

Poma virent : ast morte suâ Pomaria lugent :

Arui Amor Patris, qui fueram ansa Spei.

Et jam Cœlituum video Palatia, largos

Sistè Pater fletûs, axe virebo meis.

Infelix, an felix? Catastrophe,

Quâ Ingenuæ Indolus & maxima Spei Puellus

JEREMIAS POMARIUS,

Dum vix sævas inter Mundi tempestates, Fragario

in Hortulo, in Pomario Thori & Musarum, florere cœpisset,

desiderii ac voti sui compos, ex Horto mundanæ calamitatis

in æternæ Paradisum Felicitatis translatus, in casu

istò assurgens triumphat.

ERgoné tam potuit fatali fidere nasci

Lux atra? ane errat territus axe Phlegon?

Sicciné fausta dies non semper nascitur Orbi,

Sicciné dum surgit spes bona, vota cadunt?

Germanô terram liqui sub Sole jacentem,

Et subii Hunniaci limina clara Soli,

Scepulli colles dum miror, saxaqué cerno

Ardua, Carpathii culmina celsa iugi.

Heu mihi! fatiferum mors perfida strinxerat ensem,

Hic Prolem eximiam falce secante metit,

Provehor Epperidûm campos, ubi lucidus orbi

Phœbus purpureum spargit ab axe jubar.

Hic mihi Pannonicô magnum solamen in Orbe

Unica Progenies Mascula nata fuit.

Hac

Hac in totus
Hac fu
Ast ô fallacem
Quam
Dum numero
Dum c
Auctaqué dum
Angustu
Nempe en Pom
Ventura
Stirpis origo ca
Mortis :
Ille quidem rose
Lustrat,
Anné igitur tant
Sedes, u
Non tamen invi
Ast fructu
Summus amor fu
Nam lacr
Hic gemitûs inter
At Mater
Seu privata viden
Undique
At dum mœsta g
Fle tibi, l

" Rég. nyomatvénok, Lőcse, evang. :
/314.18.J./

13.832 / 31

Hâc in totus amor stabat, hâc cura Parentis;
Hâc fuerat Patrius deliciatus amor.
Ast ô fallacem sortem! crudelia fata!
Quàm propera Hunniaco mors trepidanda Solo!
Dum numero Palmas venturas stemmate Prolis:
Dum cerno ingenuas fronde virente comas.
Auctaqué dum multum Pomarî symbola spero,
Angustum *Augustus* me facit atque meos.
Nempe en Pomariæ flos vitæ, vita, decusqué
Venturaq; olim stirpis origo cadit.
Stirpis origo cadit, JEREMIAS dum cadit astu
Mortis: spe vanâ gaudia nostra ciens.
Ille quidem rosei stellata Palatia Cœli
Lustrat, & ætheriâ abs arbore poma legit.
Anné igitur tantis invidit cœlica donis
Sedes, ut raperet, quod dedit ante Deus.
Non tamen invidit: Paradiso Numinis almi,
Ast fruitur placitis stirps generosa bonis.
Summus amor fuerat Sobolis: nam cura Parentis,
Nam lacrymæ perhibent, Nania mœsta docet.
Hic gemitûs inter Genitor suspirat ad axem,
At Mater Sobolis langvet amore suæ.
Seu privata vident, seu cernunt publica damna,
Undique materies magna doloris adest.
At dum mœsta gemis casûs hos biga Parentum,
Fle tibi, sed Soboli pectore plaude tuæ.

*Ita gemebundus & non sine acerbo vulneris
dolore honorificas Discipuli sui exequias
comitabatur,*

GEORGIUS RHODIUS *Transylvanus*
Classis Principistar, Præceptor Public,

Umbra

" Régi nyomatványok, Lőcse, evang. : "
/314.ig.j./

Hâc

UMBRA MORTIS,
 quam
 (GENERE & SPE conspicuus
 PUER NOBILIS
 JEREMIAS POMARIUS
Maximè Reverendi, Amplissimi & Excellentissimi
 DNI. SAMUELIS POMARII
 S.S. Theologiæ Doctoris celebratissimi, ejusdemq;
 ut & Lingvarum Orientalium Status Evangelici in Col-
 legio Eperiensis P.P. meritissimi ac Directoris supremi
 FILIUS
 Cum Sole diei XXIII. Augusti hora II. noct: Anno 1672.
 ut in perpetuò habitaret luce
 ingreditur.

Fax nova sydereæ remicas præcisa coronæ
 Parvule POMARI, testa beata subis.
 Optatâ jam sede manes, Tibi læta Polorum
 Festa placent, sacros dum capis aure sonos.
 Rimaris, faustos ubi ducunt sydere plausus
 His quoque permixtus, gaudiæ mille novas.
 Cum Tuus imbelles animaret Spiritus artûs,
 Mens affixa Polo, jam pia signa dabat.
 Multa tibi Cœlo fingebas poma: beatus
 Si quisquam tantas hac tibi ferret opes.
 At jam deposito vitæ mortalis honore
 POMARI felix, astra beata tenes,
 Hic ubi perpetuum Ver: durant arbore fructus.
 Continuo fulget non moritura dies.
 Hic flores vernant inscripti nomina Solis,
 Hic est purpurei floris alumnaus ager.

Illorum

" Regi nyomatvenyok, Locae, evang.:
 /314.18.J./

Illorum præfers v
 Sideribus par
 Sic frueris claro
 Circumstat su
 Fausta Tuam retio
 Cinctus ubi c
 Cum Te sava pre
 Parve nites:

Ergo in Auge james
 Vitale vix occuparâs
 plenos fructuum, vix du
 dum Mors, velut Astrol
 digio Tuæ tenella lucis br
 in Cælestem Zodiacum pr
 Cælum, ut Terram dese
 tum, dum Mundi oculus
 oriebâre, ab eadem à qua
 rentes abisse dolent: ob
 illustra Posteritas Pom
 Abdi Cælo luminis primul
 ternumq; splendebris Cælis
 in viventium Posteritate
 ma! in Tempe Cælica dela
 sur ortum: fasciculo vive
 rit Pomarius Pomariun
 tudo Domini vocabitu
 sperget æternum, quod
 jam tenet axem.

13.832 / 31
 Illorum præfers vultu faciemque colorem
 Sideribus pariter concolor Axe micas,
 Sic frueris claro Tu Cœli munere felix,
 Circumstat superum dulce satellitium.
 Fausta Tuam retioent Cœli prætoria vitam;
 Cinctus ubi claræ Cyclade lucis ovas.
 Cum Te sæva premit Mors atræ noctis imago,
 Parve nites : surgunt noctæ gementem faces.

Ergo in Auge james Puer suavissime, tamen qui nuper Cælum Tuum
 Vitale vix occuparās: exortus abderis in occasum, qui primos flores, sed
 plenos fructuum, vix dum in Oriente explicarās. Eriperis eheu! insperatè,
 dum Mors, velut Astrologus ex Pueritia Tua Astris prauiderat novo pro-
 digio Tua tenella lucis brevem cursum, dum Te è Horizonte Pomario
 in Cælestem Zodiacum præripit. Præpetis Tu quidem Angeli volatu, petis
 Cælum, ut Terram deseras. Eclipsaris à Morte, una Parentum Delicia,
 tum, dum Mundi oculus sua eclipsi Tibi præluxit, ut in umbra Terra
 oriebāre, ab eadem à qua genitus eras inumbreris. Et jam Te maestri Pa-
 rentes abiisse dolent: obscuratum gemunt & eum Solem, in cuius radiis
 Illustris Posteritas Pomariana spem fixam stirpis suæ meritò collocabat.
 Abi Cælo luminis primulas lacrymantur Amici: splendebis tamen Tu æ-
 ternumq; splendebis Cælis & memoria Parentum, anticipas veram in Ter-
 ra viventium Posteritatem. Procul itaq; justus abesto dolor! arete lacry-
 ma! in Tempe Cælica delata est stella Nova novum sine occasu exordi-
 tur ortum: fasciculo viventium stellatus ramus inditur: Cæleste occupa-
 vit Pomarius Pomarium: Jeremias in utero sanctificatus Celsi-
 tudo Domini vocabitur. Lucebit ibi, micabit ibi, ibi Lumen
 erget æternum, quod nulla intercurrent obscuratio: nam Jeremias
 am tenes Axem.

DANIEL LADIVER, Logic.
 ELIAS LADIVER, N. Rhetor.

Illorum

B

POMA

" Régi nyomatványok, Lőcse, evang. : "
 /314.ig.j./

13832/30

POMARIANÆ ARBORIS
VITÆ SURCULUS.

hoc est:

VIRI PLURIMUM REVERENDI, AMPLISSIMI, EXCELLENTISSIMI

D. SAMUELIS POMARI. &c.

Filiolus Unicus

JEREMIAS POMARIUS

ad Cœlestia æternæ felicitatis viridaria

transplantatus:

Collugentibus EXCELLENTIÆ SUE

COMMENSALIBUS.

13832/30

Coronatur ergo immaculabili, in media etiam hac ad furorem armata
amentantis Angariæ acerbitate, æternaturæ Beatitudinis adorea, uni-
cum sermioris Tuae Vitæ Delicium, EXCELLENTISSIME DOMINE, post-
quam depositis demortuæ Humanitatis exuviis, ex funerali sepulchralis feli-
citatibus cat- sta, ad fortunatas Elysium voluptatem illecebras, felici per emis-
farios Divinæ potentiaæ tutelares evocatur catastrophe! sed nunquam atrata
ignominiosæ recordationis eclipsatur caligine, nunquam in obscuro memoria
tumulatur sepulchro, quem vel ipsa Tyrannica Mortis crudelitas, vel illibata
concertantis in Deum amoris Religio, ad immortalitatem efformavit. Non
potest videlicet, si quis secundioribus ad extremos deficientis Mundi mar-
gines alarum provolet remigis, siue Cimneris siue centum manon m se-
circumsepia speluncis, ita à ciuenta crudelissima Mortis oppugnari uocu-
lentia, ut quem semel Patrocinantis Cœli clementia, ad inviolatam æterni-
tatis delegit victimam, eum non repente & impatientis moræ subsidio, ad fa-
stigium Angelicæ servitutis comitatus, stellatipalati inveheret Capitolium.
Et Tuus EXCELLENTISSIME DOMINE unica parentalium Virtutum expressa
imago, & sola Pomariano sanguine nobilitata stemmatis corona primoge-
nitus Hungariæ Filius, qui ad majora per liberalioris Naturæ patrocini m-
natus, quam ut infaultæ Matri Terræ inserviret, cujus mors vita, & vita
mors fuit, ut pote qui suâ Morte alios vivere docuit, quando aculeis spi-
narum vepribus redimitam ad Sepulchrum ostendit semitam ab imperioso
severæ Mortis angustiari nequivit dominio, sed postquam impetuosis, dum
à primaria Parentis POMARI felicitate virens Virtutis surculus instabili
hortorum implantaretur amœnitati, ventorum debuisset exerceri procellis,
Deus eripuit, & beatæ inseruit æternitati, ubi sine fine amantissimos Reve-
rentiæ

13832/30

rentiæ & Pietatis spirabit
O felix Metamorphosis, ubi
tatem, pro armis tranquill
DE DOMINE cadentibus ex
doloris imperabat acerbita
an post funera revirescentis
Cœli perpestas ejurat calan
immaturis vultum rigare fi
Natalis lætitiæ ingerit argu
ex sensu coloris deformita
consentientia Caduceatoru
Candidatus. Indignus eni
vel puritatis integritas hone
ris calamitas lacrymabiles i
ret applausus, antea acta prof

Ita acerbiori qu

occaj

GEORGIE

Te leves Elegi, lachryma
Actus ad angustia po
Heu dolor! in laqueo Mor
Dum sequitur cœc
Utque dolus lateat, tegitur
Hæc fuerint fœtus
Hæreo. Nam POMO stirps
Duxerat: æternos
Hoc pariter vitam Mors in
Mors! quæ vitalis
Atque utinam hoc nunquam
Quod dederat vitæ
Mors ea si tamen est. Nam
Nomina mortali ne
Planta viret, verni quæ pur
Vivendi quæ diu ser
Aucta secundantur ventorum
Et fortunatis subdita
Iam taceat vulgus Pomum n
Vitales fructus cum
Ita dolore

" Régi nyomatványok, Lőcse, evang. : "

672: 13.832 / 31
rentiæ & Pietatis spirabit odores: & nullâ fatorum exacerbabitur violentiâ.
O felix Metamorphosis, ubi pro periculis securitatem, pro turbibus sereni-
tatem, pro armis tranquillitatem licet nundinari! Prohibe jam VENERAN-
DE DOMINE cadentibus ex oculis genas rigare lachrymis, quas impatientis
doloris imperabat acerbitas, ecce enim fecundissimus emorientis nē dicam
an post funera reviret centis gloriæ interpres Amor, omnes inclementioris
Cœli perpeffas ejurat calamitates: desine in ferali hac lamentationis pompa,
immatoris vultum rigare fletibus, dum funesta luctus materies novum novæ
Natalis lætitiæ ingerit argumentum. Protere luctuosam vulnerati Amoris
ex sensu coloris deformitatem, dum candidissimus innocentie Filius per
consentientia Caduceatorum suffragia Cœlestis Academiæ pronuntiatur
Candidatus. Indignus enim lamentatione est, quem vel puritas integritatis,
vel puritatis integritas honestavit. Et si vero exulcerata recitescens vulne-
ris calamitas lacrymabiles in publicum publicæ festivitatis Theatrum evoca-
ret applausus, antea cuncta prosperitas serenitatis eriget commendationem.

*Ita acerbiori quam par erat primo Pomaria felicitatis
occafui lacrymabundus parentabat*

GEORGIUS DANIEL RHELIN, Nobil. Austr. Poson Hung.
Oratorie Historiæq. Stud.

Te leves Elegi, lachrymas dum congelat intus
Actus ad angusti pectoris ima dolor.
Heu dolor! in laqueo Mortis captiva tenetur,
Dum sequitur cœcas inscia præda plagas.
Utque dolus lateat, tegitur Mors improba Pomis,
Hæc fuerint fœtus num necis, anne Parens?
Hæreo. Nam Pomus stirps hæc Pomaria nomen
Duxerat: æternos digna virere dies.
Hoc pariter vitam Mors invida nomine traxit,
Mors! quæ vitalis stemmatis ora tulit.
Atque utinam hoc nunquam fœdasset funere nomen
Quod dederat vitam non daret hœc necem.
Mors ea si tamen est. Nam stirps Pomaria ducit
Nomina mortali non abolenda die.
Planta vires, verni quæ puros aëris haustus
Vivendique diu semen in axe trahit.
Aucta secundantur ventorum mitibus auris
Et fortunatis subdita sideribus.
Iam taceat vulgus Pomum mala fata tulisse,
Vitales fructus cum tua Pomus habet.

*Ita dolorem suum expresserunt JOHANNES & BOGUSLAVUS
BOBROVNICKE Nobil. Pol. Orat. Studiosi.*

" Régi nyomatványok, Lőcse, evang.: "
/314.ig.j./

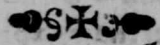

O Natā proles sanguine nobili,
 Quondam futuræ magna Parens sp̄ei
 Alto Parenti, laude multis,
 Invidiam positura Momis.
 Sed Te sinistra luce supercilli
 Ferrugo Phœbi, tum socialium
 Connubia astrorum, cruentis
 Omnibus metuenda tollunt.
 Felicioris nunc dibaphi face,
 Lucas serenas astra tibi creant,
 Accede Cœli Candidate
 Tolle supercillii pyropos.
 Accendis æthra, dum nitidam facem,
 Caligo cinxit Phœbica lumina.
 Nam luce nata mox minora
 Nocte nigrâ color urget astra.

Plus fluentibus lachrymis quàm venâ promebat
 EMERICUS FRIVALDSKY Logic. Stud.

Verum est: temporis arbiter
 Umbras Pegaseis cursibus incitat
 Atque hora impatiens moræ
 Præterlapsa diem præcipitem rapit.
 Sic Cœli nitor aureus
 Cum fulgur germinat, vix oculus tenet
 Flammæ dum celeris faces
 Accensæ nebulis diffugiunt citò.
 Specta [si lachrymæ sinunt
 Te spectare oculis,] præcipitem Poli
 In Mortis tumultum facem,
 Quam natus honos lumine stemmatis
 Cinxit, vos lachrymæ genis
 Passim deciduæ sternite mortuo
 Pontum: stella amat occidens
 In falsi tumultum ferre jubar maris.

Hac doloris Symbola parentali luctui impresserunt.
 Georgius-Daniel Rhein Orat. Stud. &
 Adamus Balogi Nob. Hung Syntaxista.

Illorum præfers
 Sideribus
 Sic frueris clare
 Circumstat
 Fausta Tuam re
 Cinctus ub
 Cum Te sava p
 Parve nites

Ergo in Auge jam
 Vitale vix occupa
 plenos fructuum, vix
 dum Mors, velut Ast
 digio Tua tenella lucis
 in Cælestem Zodiacum
 Cælum, ut Terram a
 tum, dum Mundi ocul
 oriebâre, ab eadem a q
 rentes abiisse dolent:
 Illustra Posteritas Po
 Abdi Cælo luminis prim
 ternumq; splendebis Cæ
 ra viventium Posteritat
 ma! in Tempe Cælica de
 sur ortum: fasciculo vi
 vit Pomarius Pomax
 tudo Domini vocaba
 sparget aeternum, quæ
 jam tenet Axem.

" Régi nyomatványok, Lőcse, evang. : "
 /314.ig.j./

13.832 / 31
Sz. II. 1307. 18. j. /

Illorum præfers vultu faciemque colorem
Sideribus pariter concolor Axe micæ,
Sic frueris claro Tu Cœli munere felix,
Circumstat superum dulce satellitium.
Fausa Tuam retioent Cœli prætoria vitam,
Cinctus ubi claræ Cyclade lucis ovas.
Cum Te sæva premit Mors atræ noctis imago,
Parve nites : surgunt noctæ gementem faces.

g. Stud.

Ergo in Auge jam es Puer suavissime, tamen qui nuper Cælum Tuum
Vitale vix occuparās : exortus abderis in occasum, qui primos flores, sed
plenos fructuum, vix dum in Oriente explicarās Eriperis cheu ! insperatè,
dum Mors, velut Astrologus ex Pueritia Tuæ Astris prauiderat novo pro-
digio Tuæ renella lucis brevem cursum, dum Te è Horizonte Pomario
in Cœlestem Zodiacum præripit. Præpetis Tu quidem Angeli volatu, petis
Cælum, ut Terram deseras. Eclipsaris à Morte, una Parentum Delicia,
tum, dum Mundi oculus sua eclipsi Tibi præluxit, ut in umbra Terra
oriebāre, ab eadem à qua genitus eras inumbreris. Et jam Te mæsti Pa-
rentes abiisse dolent : obscuratum gemunt & eum Solem, in cujus radiis
Illustræ Posteritæas Pomariana spem fixam, stirpis sue meritò collocabat.
Abdi Cœlo luminis primulas lacrymantur Amici : splendebis tamen Tu æ-
ternūq; splendebis Cælis & memoria Parentum, anticipas veram in Ter-
ra viventium Posteritatem. Procul itaq; justus abesto dolor ! arete lacry-
ma ! in Tempe Cœlica delata est stella Nova novum sine occasu exordi-
tur ortum : fasciculo viventium stellatus ramus inditur : Cæl ste occupa-
vit Pomarius Pomarium : Jeremias in utero sanctificatus Celli-
tudo Domini vocabitur. Lucebit ibi, micabit ibi, ibi Lumen
sparget æternum, quod nulla intercurrent obscuratio : nam Jeremias
jam tenet Axem.

DANIEL LADIVER, Logic.
ELIAS LADIVER, N. Rhetor.

B

POMA-

" Régi nyomatványok, Lőcse, evang. : "

POMARIANÆ ARBORIS

VITÆ SURCULUS.

hoc est:

VIRI PLURIMUM REVERENDI, AMPLISSIMI, EXCELLENTISSIMI

D. SAMUELIS POMARI, &c.

Filiolus Unicus

JEREMIAS POMARIUS

ad Cœlestia æternæ felicitatis viridaria

transplantatus:

Collugentibus EXCELLENTIÆ Suae:

COMMENSALIBUS.

Coronatur ergo immarcescibili, in mediâ etiam hac ad furorem armata
lamentantis Angariæ acerbitate æternaturæ Beatitudinis adorâ, uni-
cum Ieremioris Tuae Vita Delicium, EXCELLENTISSIME DOMINE, post-
quam depositis demortuæ Humanitatis exuviis, ex funerali sepulchralis feli-
citaris catista, ad fortunatas Elysiarum voluptatum millecebras, felici per emis-
sarios Divinæ potentiae tutelares evocatur catastrophe! sed nunquam atrata
ignominiosæ recordationis eclipsatur caligine, nunqu. in obscuro memoriæ
tumulatur sepulchro, quem vel ipsa Tyrannica Mortis crudelitas, vel illibata
concertantis in Deum amoris Religio, ad immortalitatem efformavit. Non
potest videlicet, siue quis secundioribus ad extremos deficientis Mundi mar-
gines alarum provolet remigiis, siue Cin meriis silvescentium antrori mise-
cui cum sepiar speluncis, ita à cruenta crudelissima Mortis oppugnari trucu-
lencia, ut quem semel Patrocinantis Cœli clementia, ad inviolatam æterni-
tatis delegit victimam, eum non repente & impatientis moræ subsidio, ad fa-
stigiatum Angelicæ servitutis comitatus, stellati palatii inveheret Capitolium.
Et Tuus EXCELLENTISSIME DOMINE unica parentalium Virtutum expressa
imago, & sola Pomariano sanguine nobilitata stemmatis corona primoge-
nitus Hungariæ Filius, qui ad majora per liberalioris Naturæ patrociniû
natus, quam ut infans Matri Terræ inserviret, cuius mors vita, & vita
mors fuit, ut pote qui suâ Morte alios vivere docuit, quando aculeis spi-
narum vepribus redimitam, ad Sepulchrum ostendit semitam ab imperioso
severæ Mortis angustiarum nequivit dominio, sed postquam impetuosis, dum
à primaria Parentis POMARI felicitate, virescens Virtutis surculus instabili
hortorum implantaretur amœnitati, ventorum debuisset exerceri procellis,
Deus eripuit, & beatæ inseruit æternitati, ubi sine fine amantissimos Reve-
rentiæ

" Régi nyomatványok, Iócsé, evang. : "
/314. ig. j. /

rentiæ & Pietatis
O felix Metamorph
tatem, pro armistr
DE DOMINE cadent
doloris imperabat
an post funera revir
Cœli perpeffas ejura
immaturis vultum r
Natalis lætitiæ inge
ex sensu coloris def
consentientia Cadu
Candidatus. Indign
vel puritatis integra
ris calamitas lacrym
ret applausus, antea
Ita acerb

Ge

Te leves Elegi. lac
Actus ad ang
Heu dolor! in laqueo
Dum sequitur
Utque dolus lateat, t
Hæc fuerint
Hæreo. Nam POMOF
Duxerat: æte
Hoc pariter vitam Mo
Mors! quæ v
Atque utinam hoc nun
Quod dederat
Mors ea si tamen est. N
Nomina mort
Planta viret, verni quæ
Vivendi que diu
Aucta secundantur vent
Et fortunatis su
Jam taceat vulgus Pomu
Vitales fructus c
Ita do

Sign. 13.832 / 31

rentiæ & Pietatis spirabit odores, & nulla fatorum exacerbabitur violentia.
O felix Metamorphosis, ubi pro periculis securitatem, pro turbinibus serenitatem, pro armis tranquillitatem licet nundinari! Prohibe jam VENERANDE DOMINE cadentibus ex oculis genas rigare lachrymis. quas impatientis doloris imperabat acerbitas, ecce enim fecundissimus emorientis nunc dicam an post funera revirescentis gloriæ interpretes Amor, omnes inclementioris Cœli perpestas ejurat calamitates: desine in ferali hac lamentationis pompa, immaturis vultum rigare fletibus, dum funesta luctus materies novum novæ Natalis lætitiæ ingerit argumentum. Protere luctuosam vulnerat Amoris ex sensu coloris deformitatem, dum candidissimus innocentia Filii per consentientia Caduceatorum suffragia Cœlestis Academiæ pronuntiatur Candidatus. Indignus enim lamentatione est, quem vel puritas integritatis, vel puritatis integritas honestavit. Et si vero exulcerata recrudescens vulneris calamitas lacrymabiles in publicum publicæ festivitatis Theatrum evocaret applausus, antea cuncta prosperitas serenitatis eriget commendationem.

Ita acerbiori quam par erat primo Pomaria felicitatis occasus lacrymabundus parentabat

GEORGIUS DANIEL RHELIN, Nobil. Austr. Poson Hung.
Oratorie Historiæq. Stud.

Te leves Elegi. lachrymas dum congelat intus
Aëus ad angusti pectoris ima dolor.
Heu dolor! in laqueo Mortis captiva tenetur.
Dum sequitur cœcas inscia præda plagas.
Utque dolus lateat, tegitur Mors improba Pomis,
Hæc fuerint foetus num necis, anne Parens?
Hæreo. Nam Pomus stirps hæc Pomaria nomen
Duxerat: æternos digna virere dies.
Hoc pariter vitam Mors invida nomine traxit,
Mors! quæ vitalis stemmatis ora tulit.
Atque utinam hoc nunquam fœdasset funere nomen
Quod dederat vitam non daret hocce necem.
Mors ea si tamen est. Nam stirps Pomaria ducit
Nomina mortali non abolenda die.
Planta viret, verni quæ puros aëris haustus
Vivendi quæ diu semen in axe trahit.
Aucta secundantur ventorum mibus auris
Et fortunatis subdita sideribus.
Jam taceat vulgus Pomum mala fata tulisse,
Vitales fructus cum tua Pomus habet.

Ita dolorem suum expresserunt JOHANNES & BOGUSLAUS
BOBROVNICI Nobil. Pol. Orat. Studiosi.

" Régi
/314. 18. J. /
Nyomatatvénok,
Lőcse, evang. : "

13832/30
O Nata proles sanguine nobili,
Quondam futurae magna Parens spei
Alto Parenti, laude multis,
Invidiam positura Momis.

Sed Te sinistra luce supercilli
Ferrugo Phœbi, tum socialium
Connubia astrorum, cruentis
Omnibus metuenda tollunt;

Feliciores nunc dibaphi face,
Luces serenas astra tibi creant,
Accede Cœli Candidate

Tolle supercillii pyropos.
Accendis æthra dum nitidam facem,
Caligo cinxit Phœbica lumina,

Nam luce nata mox minora
Nocte nigra color urget astra.

Plus fluentibus lacrymis quàm uenâ premebat
EMERICUS FRIVALDSKY *Logic. Stud.*

VERum est: temporis arbiter
Umbras Pegaseis cursibus incitat
Atque hora impatiens moræ
Præterlapsa diem præcipitem rapit.

Sic Cœli nitor aureus
Cum fulgur geminat, vix oculus tenet

Flammæ dum celeris faces
Accensæ nebulis diffugiunt citò.

Specta [si lacrymæ sinunt
Te spectare oculis,] præcipitem Poli

In Mortis tumultum facem,
Quam natus honos lumine stemmatis

Cinxit, vos lacrymæ genis
Parsim deciduæ sternite mortuo

Pontum: stella amat occidens
In falsi tumultum ferre iubar maris.

Hæc doloris Symbola parentali luctu impresserunt
Georgius-Daniel Rheln *Orat. Stud.* &
Adamus Balogi *Neb. Hung. Syntaxista.*

✠

" Régi nyomatványok, Lőcse, evang. : "
/314.ig.j./

Sign. 13.832

Spem. 28

De
Do
E

S